

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

30. 01. 2023 - 05. 02. 2023

motto týdne:

„ Máte majetek lepší a trvalý. “

PONDĚLÍ 30. 01. blah. Marie Bolognesi, mystičky

Žid 11,32-40; Žl 31,20.21.22.23.24 Komentář: **Mk 5,1-20**

Uzdravenému dává Ježíš úkol: jdi a vypravuj... I mě Pán uzdravuje – a snad i mě posílá od sebe s podobným úkolem...

ÚTERÝ 31. 01. památka sv. Jana Bosco, kněze

Žid 12,1-4; Žl 22,26b-27.28+30ab.30c-32 Komentář: **Mk 5,21-43**

Ježíšovy mocné činy se projevují i dnes, právě v církvi. Nejsou možná patrné na první pohled. Ale chci zbystrit svůj duchovní zrak!

STŘEDA 01. 02. blah. Jany Františky Michelotti

Žid 12,4-7.11-15; Žl 103,1-2.13-14.17-18a Komentář: **Mk 6,1-6**

Předpojatost, odsuzování, aniž bych jeho dotek prožil. Důvody, které mnohým brání v následování Ježíše. Kdo je takto zablokovaný, nepřijme radostnou zvěst.

ČTVRTEK 02. 02. svátek Uvedení Páně do chrámu

Mal 3,1-4 nebo Žid 2,14-18; Žl 24,7.8.9.10 Komentář: **Lk 2,22-40**

Žena vysokého věku, prorokyně Anna, stojí v příběhu jaksi v pozadí. „Přišla tam právě v tu chvíli“. Není to snad cílem každého z nás? Ona je jakoby obrazem našeho evropského křesťanství (starého a unaveného), které přesto stále svědčí...

PÁTEK 03. 02. památka sv. Blažeje, biskupa a mučedníka

Žid 13,1-8; Žl 27,1.3.5.8b-9abc Komentář: **Mk 6,14-29**

Mocný Herodes měl před Janem strach. Jen tam, kde se církev zhostí odvážně svého úkolu, získá respekt!

SOBOTA 04. 02. sv. Josefa z Leonessy, kněze

Žid 13,15-17.20-21; Žl 23,1-3A.3b-4.5.6 Komentář: **Mk 6,30-34**

Po každé aktivitě je krásné vyhledat opuštěné místo. Nebojme se i my vydat se na odpočinek s Ježíšem.

5. neděle v mezidobí - Cyklus A 05. 02. 2023

Liturgie této neděle vzpomíná Horské kázání. Jde o text provokativně radikální. V dnešní době jsme citliví na všechny formy radikalismu, ohlížíme se s citem na ty, kteří těžké podmínky nemohou zvládnout. Jaký je rozdíl mezi plnohodnotným životem podle Ježíšových slov a fundamentalistickým pojetím náboženství? Správné prožívání víry a schopnost rozlišování mohou být námětem pro dnešní modlitbu.

1. ČTENÍ

V 58. kapitole Izaiášova textu se ocitáme v době po babylonském zajetí (konec 6. stol. př. Kr.). Jsme v situaci únavy, snad až rezignace na praxi víry. Bůh říká: „Žádají ode mě spravedlivé soudy a touží po blízkosti Boha, postí se..., ale k sváru a hádce se postíte. Není půst, jaký si přeji, spíš: rozvázat nespravedlivá pouta...?“ a pokračuje tímto čtením.

Iz 58,7-10

Toto praví Hospodin: „Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: ‘Zde jsem!’ Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem.“

ŽALM 112

Mnohdy se zdá, že spravedlivý a poctivý člověk je v dnešní společnosti terčem výsměchu. Ale to není objektivní obraz. Spravedlnost přináší bohaté ovoce požehnání!

Odpověď: Spravedlivý září v temnotách jako světlo.

Spravedlivý září v temnotách jako světlo řádným lidem,

– je milosrdný, dobrotivý a spravedlivý. – Blaze muži, který se slitovává a půjčuje, – stará se o své věci podle práva.

Neboť navěky nezakolísá, – ve věčné paměti bude spravedlivý.

– Nemusí se obávat zlé zprávy, – jeho srdce je pevné, důvěřuje v Hospodina.

Jeho srdce je zmužilé, nebojí se, – rozděluje, dává chudým,

– jeho štědrost potrvá navždy, – jeho moc poroste v slávě.

2. ČTENÍ

Na pokračování čteme úvodní kapitoly Prvního listu Korintánům. Korintáné (dnes bychom řekli farnost) se prou, kdo je pro ně závaznou autoritou. Proto se obrátí na svého zakladatele – svatého Pavla. A on je kárá a ukazuje na svém příkladu, který sami zažili, jak vypadá skutečný život podle Kristova evangelia.

1 Kor 2,1-5

Bratři, když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nepřišel jsem s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného. Vystupoval jsem

u vás se skleslou náladou, se strachem a obavami. A moje mluvení a kázání nezáleželo v přemlouvavých slovech moudrosti, ale v projevování Ducha a moci. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na moudrosti lidské.

EVANGELIUM

Ježíš vyhlašuje v Horském kázání svůj program. Nejprve uvedl určité teze – blahoslavenství. Na to naváže náš text. Jde vlastně o burcuující výzvu!

Mt 5,13-16

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítilna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

K ZAMYŠLENÍ

Být sůl není zrovna vábivá představa. Ale Ježíš mluví o tom, že naším úkolem je dávat chuť. Ztráta chuti je v řeckém originále označena slovem ‘mórainó’, což znamená jak ‘pokazit se’, tak ‘stát se pošetilým’. Představa „pošetilé“ chuti zní divně. Ale umíme si vybavit „pachut““. A tak by se dalo dnešní evangelium parafrázovat: „...když budete mít jen pachut světa, co vám dodá skutečnou chuť?“ Kristus nás zve na radikální cestu. Nemusíme „chuť“ hledat. K tomu stačí plnohodnotně evangelium žít. Lacinost bez chuti je cestou k prázdnotě.

Výzva k modlitbě:

Draží bratři a sestry, nacházíme se uprostřed Týdne modliteb za jednotu křesťanů, který je pro nás výzvou k hledání spojnic mezi křesťany různých církví. Je však také výzvou k tomu, abychom vytrvale usilovali o jednotu společenství církve, ve kterém žijeme. Zvláštním způsobem je to výzva i pro tyto dny, kdy je celá společnost včetně církve polarizována volební kampaní před prezidentskou volbou. V poslední době dostávají biskupové řadu podnětů od věřících, aby představitelé církve vyslovili jednoznačnou podporu konkrétnímu kandidátovi na prezidenta. Žadatelé obvykle uvádějí jméno jim sympatického uchazeče o prezidentský úřad a doplňují argumenty, proč právě on je tou jedinou možnou a vhodnou osobou k jeho výkonu. Hanlivě se naopak vyjadřují na adresu druhého kandidáta a podivují se tomu, že jej někdo, natožpak věřící, může volit. Zpravidla nechybí upozornění, že je přece povinností církve, aby navedla věřící tím správným směrem. Většina z nás jistě vnímá narůstající pnutí ve společnosti, kdy volební klání rozděluje dokonce i dlouholeté přátele či členy rodiny. Prosím, nepodporujme vytváření nepřátelských táborů šířením nenávisti a strachu. Není to nic, co by nám křesťanům mělo být vlastní. Nenechme se strachem ovládnout. Ježíš Kristus nám říká, ať se naše srdce nechvěje a neděsí. Snad i k naší současné situaci směřují slova papeže Františka z encykliky Fratelli tutti o tom, že strach mnozí politici šíří jako marketingovou zbraň. „Nejúčinnější způsob, jak ovládat druhé a postupovat dopředu bez ohledu na kohokoli, je rozsévat beznaděj, ustavičně zastrášovat, a to i pod rouškou obrany určitých hodnot.“ (Fratelli tutti 15) Kristus je nositelem pokoje, který chce přinést také naší zemi. Proto se především sjednocujme v modlitbě s Kristem. Jeho prosme ve společné modlitbě o to, aby naše země měla dobrého prezidenta, a podle svého svědomí k tomu každý z nás přispějme svým hlasem.

K tomu vám žehnám, Mons. Josef Nuzík